

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1658

§. 175. Et discipulum quem diligebat. v. 26.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

paucis horis totus mundi fideles eniti. O mater misericordiae, quod me quoque tunc enixa sis spiritu, & facta sis mihi mater suavitatis cui ego sum filius doloris, benedico te, & in dies tibi merito dico: Ave Maria gratia plena, Dominus tecum, benedicta tu in mulieribus. & benedictus fructus ventris tui Iesus. Fac obsecro ut ego fructus cordis tui dolentissimi sum tecum & cum filio tuo benedictus.

§. 175. Et discipulum quem diligebat, v. 26.

D. discipulus ille erat Ioannes Evangelista, qui scripsit Evangelium hoc, & testimonium verum perhibuit passionis huius, & rerum in ea gestarum pro salute mundi, humilis discipulus, humilis magister, non querens gloriam & iactantiam alias nomen suum hic magnifice depinxisset, *filius* Patris Zebedaei, & Salomes matris, qui & ipse cruci vicinus stabat & matri Iesu, adeoque Christum secutus ad crucem usque, qui & materie dedit erga Christum dilectionem, quam caeteri discipuli dum pericula contempserunt, in qua iuxta crucem poterat incidere, ideoque eidem maiorem exhibuit Dominus dilectionis praerogativam, qua dilectissimam sibi matrem ei commendavit & ipsum matri. Sed quare iste Ioannes, exprimens nomina aliorum adstantium, suum nomen etiam non expressit, & utique non absque ratione & mysterio, quoniam ipse eo tempore non suam solam sed magis aliorum absentium agebat personam, nimirum omnium Christi fidelium, iisque ad consummationem saeculi imo eorum etiam qui iam decesserant in gratia Dei. Pro his quippe se ille pie & devote supposuit, dicens in corde suo: sane hic omnes homines adesse deberent, & Passionis Dominicae fructum sibi rapere. Quod igitur illi modo nesciunt & non possunt, ego volo supplere, Domine Iesu dilectissime cordis mei, ego hic loco & vice omnium assisto & compareo, de tua Passione mensuram singulis necessarium depono & accepto. Tu me omnium nomine postulante, legatum admittes, & dimitte ditatum. Haec erat causa genuina propter quam suum nomen omisit proprium, & commune ex officio posuit.

O S. Ioannes Dei Apostole & praerogativa quadam dilecte, ego tibi & gratias debeo & laudem. Laudem propter tuam excellentiam, gratias propter tuam in me peccatorem Adae filium beneficentiam, quod te pro me sub cruce substituisisti, meam personam egisti. Merito igitur nomen tuum nescio quid dulce omnibus fidelibus sapit, quia post Christum & B. V. matrem eius, aliquid singulare tibi omnes debent. Tua castitas laudatur & videtur ex imitacione merito, sed tua eminentia mihi sapit caritas in omnes & in Deum

in Deum fac obsecro ut nunquam à te redamando deficiam, imiter in caritate, sed adhuc magis in caritate, donec occurram tibi in plenitudine lucis & dilectionis æternæ. Amen.

§ 176. Dicit Matri suæ mulier, Ecce filius tuus. v. 27.

Cum staret mater Iesu iuxta crucem corpore & animo, facie ad faciem filij conversa, uti luna ad solem & eius dolores in se exprimens magis eligens vel portare dolores vel cum ipso mori quàm post eius mortem ulterius vivere pulchre, filius eam novis filijs beavit; nam S. Ioannem, qui se iuxta crucem omnium fidelium, maxime caste viventium nomine constituerat matri commendavit & in filium delegavit, & sic in eo omnes homines B. V. dedit in filios doloris sui.

Quid hic facies ista recogitans anima mea? vis tibi gaudere? sed plus est, quod omnes homines tecum ceperunt tantum boni, ut fierent sub cruce B. M. V. filij secundo geniti, fratris primogeniti Christi, in S. Ioanne virgine virgini Mariæ commendati. Vis gratulari omnibus hominibus quod talis matris sint facti filij, communicantes in S. Eucharistia sanguini & carni de B. M. V. assumptis? sed urget magis gratiarum actio ad D. N. Iesum Christum qui hoc mirandum opus fecit, ut fieremus filij virginis Mariæ, & ipsa esset nostra mater. Sed & urget gratiarum actio & honor debitus V. Matri, quod tam abiectos homunciones ipsa non fastidierit assumere in filios. O quanta mysteria nobis S. Ioannes proposuit in suo sermone! Deficimus omnia explanare nequimus. Bonum est hoc nobis redundare in nobis pietatem Dei.

§ 177. Deinde dicit discipulo: Ecce mater tua. v. 27.

Quia condebat de cruce testamentum Christus & matrem moriens desolutam non reliquit, sed non amici sui Ioannis & cognati est oblitus, iuxta matrem & discipulam dividere pietatis officia, quo ad ipsorum personas, sed si mysterium huius dispositionis testamentariæ profundius inspicimus grandius quid sonant ista Christi verba. Nam uti B. V. in persona S. Ioannis dedit omnes homines in filios spirituales, ita ob eam necessariam coherentiam, nos omnes in S. Ioannis persona voluit B. V. assumere in matrem. Tibi igitur & mihi, ô Christiane, in cruce dixit Dominus, de B. V. intelligendo: *Ecce mater tua*. Quid hoc verbo amœnius interpretatum lætitiæ nobis dici potuisset? quid utilius?

R 3

O Deus